

# Trusting Our Father

By Elder David P. Homer  
*Of the Seventy*

## Să avem încredere în Tatăl nostru Ceresc

Vărstnicul David P. Homer  
*din Cei Șaptezeci*

October 2024 general conference

---

*God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.*

*Dumnezeu are încredere în noi să luăm multe hotărâri importante și, în toate aspectele, El ne cere să avem încredere în El.*

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. “The gloom on my mind wore gradually away,” she recorded, “and there was not a more mirthful woman in the whole company.”

Louisa’s story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone

În data de 1 iunie 1843, Addison Pratt a părăsit Nauvoo, Illinois, pentru a predica Evanghelia în Insulele Hawaii, lăsându-și soția, Louisa Barnes Pratt, să aibă grijă de tânăra lor familie.

În Nauvoo, când persecuțiile s-au intensificat forțându-i pe sfinți să plece și, mai târziu, la Winter Quarters, când se făceau pregătiri pentru migrarea spre Valea Salt Lake, Louisa a trebuit să hotărască dacă să plece sau nu în călătorie. Ar fi fost mai ușor pentru ea și copiii ei să rămână și să aștepte ca Addison să se întoarcă decât să călătorească singuri.

În ambele ocazii, ea a căutat îndrumare de la profet, Brigham Young, care a încurajat-o să meargă. În pofida marilor greutăți și a ezitării personale, ea a făcut, cu succes, călătoria de fiecare dată.

Inițial, Louisa nu a fost entuziasmată să călătorească. Dar, în scurt timp, a început să-i facă plăcere vederea ierbii verzi din preerie, a florilor sălbatice pline de culoare și a peticelor de pământ de-a lungul malurilor râurilor. „Întunericul din mintea mea s-a îndepărtat treptat”, a consemnat ea, „și nu era femeie mai voioasă în întreaga companie”.

Relatarea Louisei m-a inspirat profund. Admir dorința ei de a lăsa deoparte preferințele personale, capacitatea ei de a avea încredere în Dumnezeu și faptul că și-a exercitat credința, ceea ce a ajutat-o să vadă situația în mod diferit.

Ea mi-a adus aminte că avem un Tată iubitor în Cer, Care are grijă de noi oriunde am fi și că putem avea încredere în El mai mult decât în

or anything else.

## The Source of Truth

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

## Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

oricine altcineva sau orice altceva.

## Sursa adevărului

Dumnezeu are încredere în noi să luăm multe hotărâri importante și, în toate aspectele, El ne cere să avem încredere în El. Acest lucru este greu mai ales când judecata noastră sau opinia publică este diferită de voia Sa pentru copiii Săi.

Unii oameni sugerează că ar trebui să redefinim binele și răul pentru că, spun ei, adevărul este relativ, fiecare persoană își definește propria realitate sau Dumnezeu este atât de generos, încât nu Îi pasă de fapt ce facem.

Când căutăm să înțelegem și să acceptăm voia lui Dumnezeu, este folositor să ne aducem aminte că nu noi stabilim limitele dintre bine și rău. Dumnezeu Însuși a stabilit aceste limite, pe baza adevărilor eterne, spre beneficiul nostru și binecuvântarea noastră.

Dorința de a schimba adevărul etern al lui Dumnezeu are o lungă istorie. A început înainte să înceapă lumea, când Satana s-a răzvrătit împotriva planului lui Dumnezeu, căutând, în mod egoist, să distrugă libertatea de a alege a omului. Urmând acest tipar, oameni ca Șerem, Nehor și Corihor au căutat să demonstreze că este o prostie să ai credință, că revelația este lipsită de importanță și că orice dorim să facem este bine. Atât de des, din nefericire, aceste devieri de la adevărul lui Dumnezeu au dus la mari întristări.

Unele lucruri pot depinde de context, dar nu toate. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat, constant, că adevărurile lui Dumnezeu necesare salvării sunt absolute, independente și definite de Dumnezeu Însuși.

## Alegerea noastră

În cine alegem să avem încredere este una dintre hotărârile importante pe care le luăm în viață. Regele Beniamin și-a instruit poporul: „Credeți în Dumnezeu; credeți că El este... credeți că El are toată înțelepciunea... credeți că omul nu înțelege toate lucrurile pe care Domnul le poate înțelege”.

Din fericire, avem scripturile și îndrumările profeților în viață pentru a ne ajuta să înțelegem adevărul lui Dumnezeu. Dacă avem nevoie de mai multă clarificare decât ne este oferită, atunci Dumnezeu ne-o dă prin profeții Săi. Și, prin Duhul Sfânt, El va răspunde rugăciunilor noastre sincere, pe măsură ce căutăm să înțelegem adevă-

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised “if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord’s prophet. These are moments of learning,” he said, “of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

## Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

## Blessings Come to Those Who Stay

ruri pe care nu le pricepem încă pe deplin.

Vârstnicul Neil L. Andersen ne-a învățat odată că nu trebuie să fim surprinși „dacă, uneori, păreri [noastre] nu sunt la început în armonie cu învățăturile profetului Domnului. Acestea sunt momente de învățare”, a spus dânsul, „de umilință, momente în care îngenunchem în rugăciune. Mergem înainte cu credință, având încredere în Dumnezeu, știind că, în timp, vom primi mai multă claritate spirituală de la Tatăl nostru Ceresc”.

Întotdeauna, este folositor să ne amintim învățătura lui Alma conform căreia Dumnezeu ne dă cuvântul Său în acord cu atenția și hărnicia pe care i le dedicăm. Dacă dăm ascultare cuvântului lui Dumnezeu, vom primi mai mult; dacă ignorăm sfatul Lui, vom primi mai puțin și mai puțin, până nu mai avem nimic. Această pierdere a cunoașterii nu înseamnă că adevărul a fost greșit; ci arată că noi am pierdut capacitatea de a-l înțelege.

## Priviți către Salvator

În Capernaum, Salvatorul a propovăduit despre identitatea Sa și misiunea Sa. Mulți oameni au considerat cuvintele Sale greu de suportat, ceea ce i-a făcut să întoarcă spatele și să „nu mai [umblu] cu El”.

De ce au plecat ei?

Pentru că nu le-a plăcut ce a spus. Astfel, încrezându-se în propria judecată, ei au plecat refuzându-și binecuvântările de care ar fi avut parte dacă ar fi rămas.

Este ușor ca mândria noastră să intervină între noi și adevărul etern. Când nu înțelegem, ne putem opri, putem lăsa sentimentele noastre să se liniștească și, apoi, să alegem cum să reacționăm. Salvatorul ne-a îndemnat să „[ne întoarcem] către [El] în fiecare gând; [să nu ne îndoim, să nu ne temem]”. Când ne concentrăm asupra Salvatorului, credința noastră poate începe să biruie îngrijorările noastre.

Președintele Dieter F. Uchtdorf ne-a încurajat: „Vă rog, în primul rând îndoiiți-vă de îndoielele dumneavoastră, înainte de a vă îndoii de credința dumneavoastră. Nu trebuie să permitem niciodată îndoielii să ne țină prizonieri și să ne țină departe de dragostea, pacea și darurile divine care vin prin credința în Domnul Isus Hristos”.

## Binecuvântări vin la cei care rămân

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, "Will ye also go away?"

Peter answered:

"Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

"And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God."

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God's will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, "All things are possible to him that believeth." In our moments of struggle, we too can cry out, "Help thou [my] unbelief."

## Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that "the submission of one's will is really the only uniquely personal thing we have to place on God's altar." No wonder King Benjamin was so eager that his people become "as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father."

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father's will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God's is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can

După ce ucenicii s-au îndepărtat de Salvator în acea zi, El i-a întrebat pe Cei Doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?”

Petru a răspuns:

„Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu”.

Apostolii trăiau în aceeași lume și se confruntau cu aceleași presiuni sociale ca ucenicii care plecaseră. Cu toate acestea, în acel moment, ei au ales credința lor și au avut încredere în Dumnezeu, păstrând astfel binecuvântările pe care Dumnezeu le dă celor care rămân.

Probabil, dumneavoastră, la fel ca mine, vă gândiți uneori dacă să alegeți să-L urmați pe Dumnezeu sau să cedați presiunii sociale. Când ni se pare greu să înțelegem voia lui Dumnezeu sau să ne supunem ei, ne va aduce alinare să ne amintim că El ne iubește așa cum suntem, oriunde ne-am afla pe drumul uceniciei noastre. Și El are pentru noi ceva mai bun. Dacă Îi cerem ajutorul, El ne va sprijini.

Deși ne poate fi greu să-I cerem ajutorul, tatălui care a cerut vindecarea fiului său Salvatorul i-a spus: „Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede”. În momentele noastre de încercare și noi putem striga: „Ajută necredinței mele!”

## Să ne supunem voia voii Sale

Vârstnicul Neal A. Maxwell ne-a învățat odată că „supunerea voii noastre este, într-adevăr, singurul lucru personal pe care trebuie să-l punem pe altarul lui Dumnezeu”. Nu e de mirare că regele Beniamin a dorit atât de mult să-și învețe poporul să devină „ca un copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste, dornic să se supună tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să i le trimită, tot așa cum un copil se supune tatălui său”.

Ca întotdeauna, Salvatorul ne-a dat exemplul perfect. Cu inima grea și știind ce lucrare plină de durere trebuia să îndeplinească, El S-a supus voii Tatălui Său, îndeplinindu-Și misiunea mesianică și deschizând pentru dumneavoastră și pentru mine calea spre eternitatea promisă.

Alegerea de a ne supune voia voii lui Dumnezeu este un act de credință care reprezintă esența uceniciei noastre. Făcând această alegere, descoperim că libertatea noastră de a alege nu este diminuată, ci este mărită și răsplătită prin prezența Duhului Sfânt, care aduce scop, bucurie,

find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

“I had made a mess of my life,” she said, “and I knew where I needed to be.”

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father’s plan, she felt the Spirit return.

And then she added, “I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine.”

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

pace și speranță pe care nu le putem găsi nicăieri altundeva.

Cu câteva luni în urmă, un președinte de țarăș și cu mine am vizitat o soră din țarășul său și pe fiul ei tânăr adult. După mulți ani petrecuți departe de Biserică, rătăcind pe căi dificile și neprietenoase, ea se întorsese. În timpul vizitei noastre, am întrebat-o de ce se întorsese.

„Am făcut alegeri greșite și am suferit”, a spus ea, „și am știut care era locul în care trebuia să fiu”.

Apoi, am întrebat-o ce învățase în călătoria ei.

Cu emoție, ea a împărtășit că înțelesese că avea nevoie să frecventeze Biserica suficient de mult timp pentru a schimba obiceiul de a nu veni și că avea nevoie să rămână până când devenea locul în care dorea să fie. Întoarcerea ei nu a fost ușoară, dar, când a exercitat credință în planul Tatălui, a simțit Spiritul întorcându-Se.

Și apoi, a adăugat: „Am aflat eu însămi că Dumnezeu este bun și căările Sale sunt mai bune decât ale mele”.

Depun mărturie despre Dumnezeu, Tatăl nostru Etern, care ne iubește; despre Fiul Său, Isus Hristos, care ne-a salvat. Ei cunosc durerile și încercările noastre. Ei nu ne vor părăsi nicio dată și știu perfect cum să ne ajute. Noi putem fi bucuroși pe măsură ce avem încredere în Ei mai mult decât în oricine altcineva sau orice altceva. În numele sacru al lui Isus Hristos, amin.